

който трѣба да се изрази едно желаніе, едно сомнѣніе. Н. п. *ich wünsche daß sie mich liebe*; азъ же-лъ дано ме тя обичя.

3. *Условное* (die bedingliche Art, Conditionel) въ което се стави глаголътъ за да се изрази едно условіе въ отношеніе къмъ едно друго време. Н. п. *ich würde sie lieben, wenn sie tugendhaft wäre*; азъ быхъ ѝ обичялъ, ако бы была тя добродѣтелна и проч.

4. *Повелителное* (die gebietende Art) употре-блява се кога се заповѣда, съвѣтува, напминава, или кога се моли нѣкой за нѣщо. Н. п. *Ehre deine Eltern*, почитай родители-тъ си, *thue Gutes*, прави добро, и проч.

5. *Неопредѣленное*. (die unbestimmte Art, Infinitiv) употребява се кога трѣба да се изрази едно дѣйствиe, или едно страданіе безъ да се опредѣли лице-то и пр. Н. п. *lernen*, ще кажи учить-се; *gelobt werden*, быть хваленъ.

Заблѣжка 1.) Защо-то въ Българскій языкъ не се е въвело ёще употребленіе-то на неопредѣленно-то наклоненіе; за това и ние ще привождамы туй наклоненіе отъ Нѣмски на Български, съ пър-вое лице сегашнаго времени изявителнаго накло-ненія; или пакъ ще се служимъ съ приличны-тъ частицы спорядъ изискванье-то на смислъ-тъ.